

Standardy ochrony małoletnich w Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej

Wersja skrócona

Najważniejsze elementy standardów ochrony dzieci

1. Standardy ochrony dzieci to zasady, które mają przyczyniać się do tworzenia bezpiecznego środowiska w taki sposób, by każde dziecko mogło się czuć w środowisku Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej dobrze, było w nim akceptowane i szanowane. Standardy określają również sposób reagowania na krzywdę lub niestosowne zachowanie w parafii lub poza nią, a także wyznaczają sposób postępowania z osobą krzywdzoną i sprawcą.
2. Każda osoba w Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej jest odpowiedzialna za tworzenie bezpiecznego środowiska. Wszyscy razem starają się współpracować w trosce o dobro wspólne.
3. W Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej wyznaczone są osoby, która mają szczególną odpowiedzialność w zakresie ochrony dzieci i młodzieży przed krzywdzeniem:
3.1. Oliwia Komendarka – kontakt: oliwiakomendarska5@gmail.com
3.2.- kontakt:
4. Wszystkie działania powinny być podejmowane w trosce o dzieci i młodzież, zapewniać im poczucie bezpieczeństwa oraz wspomagać ich rozwój.
5. W Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej organizowane są różne inicjatywy edukacyjne. Szkolenia i warsztaty dotyczą sposobów tworzenia bezpiecznego środowiska, ochrony przed krzywdzeniem i przeciwdziałania różnym formom przemocy.
6. Niedopuszczalne jest stosowanie jakiegokolwiek formy przemocy (fizycznej, psychicznej czy seksualnej) wobec dzieci.
7. Każdy sygnał świadczący o tym, że dziecko może doświadczać przemocy ze strony osoby dorosłej lub innego dziecka, jest zawsze bardzo poważnie traktowany. Każda sytuacja jest odpowiednio badana, a podejmowane działania mają na celu jak najszybsze przerwanie krzywdzenia i udzielenie wsparcia osobie, która go doświadcza. Odpowiedzialni Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej podejmują działania według zasad określonych w pełnej wersji standardów ochrony dzieci.
8. Kiedy dzieje się coś niepokojącego, szczególnie wtedy, gdy dzieci i młodzież są krzywdzeni przez innych lub są świadkami krzywdy innej osoby, niezwłocznie powinni o sytuacji poinformować moderatora / animatora /osobę zaufania.
9. Szczególnie ważną częścią standardów są zasady bezpiecznych relacji między dorosłymi a dziećmi oraz między dziećmi. Mają one służyć tworzeniu bezpiecznego i przyjaznego środowiska. Personel będzie zawsze reagować na przekraczanie i nierespektowanie przyjętych zasad.
10. Podstawową zasadą jest równe traktowanie wszystkich dzieci. Godność każdej osoby jest w naszej wspólnocie szanowana. Jednocześnie uwzględnia się wyjątkowość i indywidualność każdej osoby, co wymaga dostosowania metod i podejścia uwzględniającego jego potrzeby i sytuację życiową.
11. Personel powinien reagować na niewłaściwe zachowania dziecka wobec samego siebie, rówieśników lub dorosłych, upominając go i stosując przyjęte w Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej środki dyscyplinujące. Jest to przejaw troski osób dorosłych o bezpieczeństwo i prawidłowy rozwój dzieci.
12. Troska o bezpieczeństwo i dobre relacje dotyczy również Internetu i komunikacji drogą elektroniczną. Personel reaguje na niebezpieczne, szkodliwe i krzywdzące sytuacje dziejące się w przestrzeni internetowej. Dziecko zawsze może poprosić o pomoc, gdy ono samo lub ktoś inny doświadcza krzywdzenia w sieci.

13. Ruch Światło - Życie Diecezji Płockiej dba o ochronę wizerunku dzieci i młodzieży. Rodzice decydują, czy wyrażają zgodę na publikację zdjęć i filmów prezentujących wizerunek ich dzieci. Podczas różnych wydarzeń są robione zdjęcia i nagrywane filmy, które mogą później być wykorzystane w mediach społecznościowych. Mogą być na nich obecni tylko ci, których rodzice wyrazili na to zgodę. Każde dziecko w momencie wykonywania zdjęć lub nagrań ma prawo powiedzieć, że nie chce, by jego wizerunek w materiałach z tego konkretnego wydarzenia był publikowany. Pracownicy szanują decyzję dziecka. Powyższa zasada nie dotyczy sytuacji, kiedy wizerunek osoby stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz lub impreza publiczna.
14. Dzieci i młodzież powinny szanować prawo do prywatności rówieśników oraz dorosłych, dlatego nie mogą publikować w przestrzeni internetowej i w swoich mediach społecznościowych wizerunku innych osób bez jej wiedzy i zgody.

Zasady bezpiecznych relacji z dziećmi

W standardach ochrony dzieci znajduje się szczegółowy kodeks zachowań, który powinien być respektowany przez personel. Poniżej zamieszczamy streszczenie najważniejszych zasad obowiązujących osoby dorosłe:

15. Wszelkie działania podejmowane są dla dobra dzieci i w ich najlepszym interesie.
16. Każde dziecko jest traktowane z szacunkiem, uwzględnia się jego godność, prawo do prywatności, a także indywidualne potrzeby, zdolności i sytuację życiową.
17. Indywidualne podejście nie może oznaczać niesprawiedliwego faworyzowania wybranego dziecka.
18. Personel dba o tworzenie odpowiednich relacji z dziećmi, właściwych dla osób dorosłych, opartych na
19. szacunku, zaufaniu i respektowaniu odpowiednich granic w komunikacji i kontakcie fizycznym.
20. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie.
21. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dziećmi i młodzieżą jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
22. Niedopuszczalne jest utrwalanie wizerunku dzieci dla celów prywatnych.
23. Każdy kontakt z dziećmi jest jawny i wynika z realizacji zadań i działań prowadzonych w ramach Ruchu Światło-Życie Diecezji Płockiej. Personel nie może utrzymywać relacji prywatnych z dziećmi (poza sytuacjami, gdy kontakty wynikają z innych przyczyn – np. członek personelu jest członkiem rodziny bądź znajomym rodziny dziecka).
24. W sytuacji, gdy dorośli nie stosują się do przyjętych zasad, świadek takiego zachowania może zgłosić sprawę do osoby przyjmującej zgłoszenia, innego członka Ruchu Światło-Życie, którego darzy zaufaniem, lub bezpośrednio do moderatora.

Zasady bezpiecznych relacji między dziećmi

Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby

25. Traktuj innych tak, jak chcesz, aby inni traktowali Ciebie.
26. Pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym i szczególnie obdarowanym przez Boga. Należą się jej szacunek i troska o jej dobro.
27. Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy koleżanek/kolegów.
28. Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy.
29. Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć do kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to.
30. Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i szkolnych aktywności.

Zasady komunikacji między dziećmi

31. Zachowuj życzliwość i szacunek wobec koleżanek/kolegów.
32. Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób.
33. Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają.
34. Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji.
35. Stosuj formy grzecznościowe.
36. Pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie).

Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni

37. Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.
38. Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz.
39. Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez ich zgody. Każdy ma prawo do prywatności.
40. Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/koleżanek i innych osób bez ich wyraźnej zgody.
41. Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie

42. Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany.
43. Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi/koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną.
44. Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
45. Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek.
46. Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach kolegów/koleżanek.
47. Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.
48. Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli tak jest, natychmiast zakończ taką zabawę słowną.
49. Nie narażaj siebie i innych uczniów na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu fizycznemu czy psychicznemu.
50. Nie wyrażaj negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek.
51. Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody.

Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy

52. Szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
53. Pamiętaj, że cyberprzemoc często zaczyna się od tzw. „niewinnych żartów”. Nie każdy ma takie samo poczucie humoru. Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz, w Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnej formy przemocy.
54. Nie udostępniaj kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody.
55. Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.

56. Chroni intymno swoją i innych. Nie wysyłaj i nie udostępniaj zdj lub filmów, które by ją naruszały.
57. Sprzeciwiaj si hejtowi, sam nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że kts jest poniżany w Internecie. Nie przesyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.
58. Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kni. Trolling, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi.
59. Nie wykluczaj swoich rówieśników z grup w mediach społecznościowych z powodu swoich prywatnych niechci.
60. Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. Takie zachowanie w cyberprzestrzeni jest kradzieżą tożsamości. To jest przestępstwo.
61. Jeżeli zauważysz, że kts nie wylogowa się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do dziaa, które przyniosłyby mu szkod, ale życzliwie poinformuj go o jego nieuwadze.
62. Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni także są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów

63. Wycisz si, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kni, zanim stracisz nad sobą kontrol.
Zastanów się, co chcesz osiągnąc. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmow z drugą stron.
64. Umów się na rozmow w bardziej stosownych warunkach, w ten sposób zyskasz czas na konstruktywny dialog.
65. Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyn nieporozumienia, czego oczekujesz.
66. Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usyszaas/ usłyszałeś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiaes/zrozumiaas jej komunikat.
67. Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczu.
68. Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.
69. Jeśli nie uda się Wam dojc do porozumienia, popros o pomoc osob dorosłą, aktualnego opiekuna grupy. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Nie rozwiązuj konfliktu samodzielnie.

Osoby i miejsca, gdzie można uzyska pomoc

70. W sytuacji gdy:

- 70.1. doświadczasz przemocy ze strony osoby dorosłej lub innego dziecka,
- 70.2. jesteś świadkiem krzywdzenia innej osoby,
- 70.3. dzieje się coś niepokojącego,
- 70.4. przeżywasz trudne chwile,

nie zostawaj z tym sam/sama. Możesz znalec wsparcie. Blisko Ciebie są osoby, które będą umiały Ci pomóc.

71. Osoby, do których zawsze możesz się zwrci o pomoc:

- 71.1. osoba przyjmująca zgłoszenia o krzywdzeniu / osoba zaufania;
- 71.2. moderator;
- 71.3. animator;
- 71.4. każdy członek Ruchu światło-życie, którego darzysz zaufaniem.

72. Możesz też szuka wsparcia poza wsplnot Ruchu światło-życie. Warto zna telefony zaufania i miejsca, w których możesz uzyska fachową pomoc:

Telefon zaufania dzieci i mdziey 116 111

Telefon alarmowy (zagrożenie życia lub zdrowia) 112

Niebieska linia (dla dzieci dowiadczacych przemocy) 800 120 002